

Tusender, som ikke ved, hvorfra de skal tage Brødet. Dem har vi ikke mindst for Øje med denne Udstilling, og de er maaske dem af alle Landets Børn, som Folkets Repræsentanter har tænkt mindst paa — derfor er der al mulig Grund til at gøre det, naar en nem Lejlighed gives.

Det er mit Haab, at d'Hrr. vil tage Sagen under fornyet Overvejelse, saa de, naar Bevillingen kommer frem igen, enten det nu bliver ved tredje Behandling eller først ad Aare, vil kunne stemme for den.«

Fra Indland og Udland.

Kvindelig Læseforening holdt kort før Jul en festlig Sammenkomst med sit alderstegne Æresmedlem, Frk. *Arnesen-Kall*. Mødet indledes med et interessant Foredrag af Hæderagæsten om dennes Søster, *Marie Arnesen*, Forbilledet for Heibergs *Valgerda*. Ved Fællesspisningen udbragte Frk. Falbe-Hansen Hæderagæstens Skaal, og følgende Sang blev afsungen:

Snart halvhundred Aar svandt hen
siden Vaabendansen,
som Valgerda kæk og væn
— første Mø paa Skansen —
traadte med den Biedermann,
saa det gjalded over Land,
vakte Folk af Dvale.

Sol brød over Danmark ind
Vaarlufspust fra Strande
tændte Blus paa Pigens Kind,
Tankelyn bag Pande.
Clara slynged ud sin Bog,
og Sibylla, fin og klog,
førte flinkt sin Lanse.

Støt og modig, hjærtevarm,
tro til sidste Stunden,
har Poulines stærke Arm
føjet Sten til Grunden,
hvor den Bygning stolt blev rejst,
og den nye Fane hejst.
Kvindens Frihedsbanner.

Ej vi mægter hver og en
af de mange nævne,
som med Fynd og Vilje ren
i den Dyst gav Stævne.
Ak, saa mangt et Blik blev slukt,
skued ikke Udsæds Frugt,
høsted aldrig Takken!